

(สำเนา)

ประกาศคณะวุฒยาจารย์
เรื่อง เกณฑ์และวิธีการนับเวลาดำรงตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอาจารย์
พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่สมควรกำหนดให้มีประกาศคณะวุฒยาจารย์ เรื่อง เกณฑ์และวิธีการนับเวลาดำรง
ตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอาจารย์

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๕ วรรคสอง และข้อ ๙ แห่งข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำที่เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๖ และข้อบังคับ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำที่เป็นข้าราชการพล
เรือนในสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๖ คณะวุฒยาจารย์ จึงให้มีประกาศ
ไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะวุฒยาจารย์ เรื่อง เกณฑ์และวิธีการนับเวลาดำรง
ตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอาจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๖ ”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการต้องมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ใน
ข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำที่เป็นพนักงาน
มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๖ และข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของ
คณาจารย์ประจำที่เป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๖
ณ วันที่สภามหาวิทยาลัยรับเรื่องและผ่านการประเมินผลการทดลองปฏิบัติงานแล้ว

ข้อ ๔ บุคคลไม่อาจขอตำแหน่งทางวิชาการในระหว่างลาปฏิบัติงานได้ ยกเว้นกรณี
ได้ยื่นคำขอตำแหน่งทางวิชาการโดยวิธีปกติไว้แล้วก่อนวันลา ให้พิจารณาคำขอดังกล่าวต่อไปจนแล้ว
เสร็จ

ข้อ ๕ ห้ามนำระยะเวลาดังต่อไปนี้มานับเป็นระยะเวลาดำรงตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่ใน
ตำแหน่งของผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ

๕.๑ ลาศึกษาเต็มเวลา

๕.๒ ลาฝึกอบรมเต็มเวลา

๕.๓ ลาติดตามคู่สมรส

๕.๔ ลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

ข้อ ๖ ห้ามนำระยะเวลาในระหว่างที่ถูกยืมตัวไปปฏิบัติราชการอื่นเต็มเวลามานับเป็น
ระยะเวลาดำรงตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งของผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ

ข้อ ๗ กรณีดังต่อไปนี้สามารถนำระยะเวลามาคำนวณรวมเป็นระยะเวลาของการดำรง
ตำแหน่งและการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งของผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการได้

๗.๑ กรณีอาจารย์ประจำที่เคยดำรงตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอาจารย์ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือรองศาสตราจารย์ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยก่อนลาออกจางานหรือออกจากงานเพราะเหตุอื่นโดยไม่มีควมผิด และต่อมาได้กลับเข้าปฏิบัติงานในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๗.๒ กรณีอาจารย์ประจำในสถาบันอุดมศึกษาแห่งอื่นที่เคยปฏิบัติงานในตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือรองศาสตราจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยรับรอง และต่อมาได้เข้าปฏิบัติงานในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๗.๓ กรณีนักวิจัยที่ดำรงตำแหน่งนักวิจัยแต่ได้ปฏิบัติหน้าที่สอนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยก่อนเปลี่ยนตำแหน่งเป็นอาจารย์

อนึ่งทุกกรณีดังกล่าวจะสามารถนำระยะเวลามาคำนวณได้ก็ต่อเมื่อได้มีการสอนประจำวิชาใดวิชาหนึ่ง ซึ่งเทียบค่าได้ไม่น้อยกว่า ๒ หน่วยกิต/ทวิภาค

ข้อ ๘ ผู้ใดเคยได้รับการแต่งตั้งเป็นอาจารย์พิเศษในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมาก่อนและได้สอนประจำวิชาใดวิชาหนึ่งซึ่งเทียบค่าได้ไม่น้อยกว่า 2 หน่วยกิต/ทวิภาค ต่อมาได้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยสามารถนำระยะเวลาระหว่างเป็นอาจารย์พิเศษดังกล่าวมาคำนวณเป็นระยะเวลาในการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการได้ โดยให้คำนวณเวลาในการสอนพิเศษให้ ๓ ใน ๔ ของเวลาที่ทำการสอน

ข้อ ๙ การนับระยะเวลาดำรงตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งของผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการซึ่งได้รับวุฒิการศึกษาเพิ่มขึ้นนั้นให้เริ่มนับระยะเวลาของวุฒิการศึกษาที่เพิ่มขึ้นตั้งแต่วันที่ผู้นั้นสำเร็จการศึกษาตามที่ระบุไว้ในปริญญาบัตร โดยให้คำนวณตามสัดส่วนระยะเวลาของวุฒิการศึกษาเดิมและระยะเวลาของวุฒิการศึกษาที่เพิ่มขึ้น ตามตัวอย่างแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๑๐ ในกรณีอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้คณะวุฒยาจารย์เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดและให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๖

(ลงนาม)

ปราณี กุลละวณิชย์

(ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ปราณี กุลละวณิชย์)

ประธานคณะวุฒยาจารย์

สำเนาถูกต้อง

(นางอังคณา ท้าวเจริญ)

เจ้าหน้าที่สำนักงาน (ชน.) P๕

ตัวอย่างกรณีได้รับวุฒิเพิ่มขึ้นตามข้อ ๙ ในประกาศ สำหรับคณาจารย์ประจำที่เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย

อาจารย์ ก. ได้รับวุฒิปริญญาตรี ทำการสอนได้ ๔ ปี ก่อนลาไปศึกษาต่อและได้รับวุฒิปริญญาโทเพิ่มขึ้น ถ้าจะใช้วุฒิปริญญาโทจะต้องทำงานอีกกี่ปี จึงจะถือว่ามีสิทธิขอตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ได้

วิธีการคำนวณ

อาจารย์จบปริญญาตรีจะขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ต้องทำการสอน ๖ ปี = ๗๒ เดือน

อาจารย์ ก. ทำงานในช่วงที่จบปริญญาตรีไปแล้ว ๔ ปี = ๔๘ เดือน

ดังนั้นจึงขาดเวลาอีก $๗๒ - ๔๘ = ๒๔$ เดือน

ถ้าเอาเวลา ๒๔ เดือน เทียบวุฒิปริญญาโทจะเท่ากับกี่เดือน

ทำงานระดับปริญญาโท ๕ ปี จึงจะขอตำแหน่งได้ = $๑๒ \times ๕ = ๖๐$ เดือน

ปริญญาตรี ๗๒ เดือน เท่ากับ ปริญญาโท ๖๐ เดือน

ปริญญาตรี ๑ เดือน เท่ากับ ปริญญาโท $๖๐ \div ๗๒$ เดือน

ปริญญาตรี ๒๔ เดือน เท่ากับ ปริญญาโท $(๖๐ \div ๗๒) \times ๒๔ = ๒๐$ เดือน

หรือ = ๑ ปี ๘ เดือน

ดังนั้น ถ้าอาจารย์ ก. จะใช้วุฒิปริญญาโทในการขอตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ต้องทำงานอีก ๑ ปี ๘ เดือน

ตัวอย่างกรณีได้รับวุฒิเพิ่มขึ้นตามข้อ ๙ ในประกาศสำหรับคณาจารย์ที่เป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาจารย์ ก. ได้รับวุฒิปริญญาตรี ทำการสอนได้ ๖ ปี ก่อนลาไปศึกษาต่อและได้รับวุฒิปริญญาโทเพิ่มขึ้น ถ้าจะใช้วุฒิปริญญาโทจะต้องทำงานอีกกี่ปี จึงจะถือว่ามีสิทธิขอตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ได้

วิธีการคำนวณ

อาจารย์จบปริญญาตรีจะขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ต้องทำการสอน ๙ ปี = ๑๐๘ เดือน

อาจารย์ ก. ทำงานในช่วงที่จบปริญญาตรีไปแล้ว ๖ ปี = ๗๒ เดือน

ดังนั้นจึงขาดเวลาอีก $๑๐๘ - ๗๒ = ๓๖$ เดือน

ถ้าเอาเวลา ๓๖ เดือน เทียบวุฒิปริญญาโทจะเท่ากับกี่เดือน

ทำงานระดับปริญญาโท ๕ ปี จึงจะขอตำแหน่งได้ = $๑๒ \times ๕ = ๖๐$ เดือน

ปริญญาตรี ๑๐๘ เดือน เท่ากับ ปริญญาโท ๖๐ เดือน

ปริญญาตรี ๑ เดือน เท่ากับ ปริญญาโท $๖๐ \div ๑๐๘$ เดือน

ปริญญาตรี ๓๖ เดือน เท่ากับ ปริญญาโท $(๖๐ \div ๑๐๘) \times ๓๖ = ๒๐$ เดือน

หรือ = ๑ ปี ๘ เดือน

ดังนั้น ถ้าอาจารย์ ก. จะใช้วุฒิปริญญาโทในการขอตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ต้องทำงานอีก ๑ ปี ๘ เดือน